

Súd: Krajský súd Nitra
Spisová značka: 4To/14/2026
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4119011456
Dátum vydania rozhodnutia: 30. 04. 2026
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ľubomíra Podmaníková
ECLI: ECLI:SK:KSNR:2026:4119011456.2

Uznesenie

Krajský súd v Nitre, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Ľubomíry Podmaníkovej a členov senátu Mgr. Adriany Némethovej a Mgr. Alexandry Osadskej, v trestnej veci proti obžalovanému A. B., pre zločin daňového podvodu podľa § 277a odsek 1, odsek 3 písmeno a/ Trestného zákona a iné, o odvolaní obžalovaného A. B. proti rozsudku Okresného súdu Nitra zo dňa 27.10.2025, sp. zn. 21T/90/2019, na verejnom zasadnutí konanom v Nitre dňa 30. apríla 2026, takto

rozhodol:

Podľa § 319 Trestného poriadku sa odvolanie obžalovaného A. B. z a m i e t a .

odôvodnenie:

Napadnutým rozsudkom Okresného súdu Nitra (ďalej len „súd I. stupňa“) bol obžalovaný A. B. (ďalej aj „obžalovaný“) uznaný vinným zo spáchania zločinu daňového podvodu podľa § 277a odsek 1, odsek 3 písmeno a/ Trestného zákona na tom skutkovom základe, že:

1./ A. B., konateľ spoločnosti C. D., E. E. F. G., so sídlom A. H. I. XX G., IČO: XX XXX XXX (ďalej len "C. D.") v súčinnosti s J. F., vystupujúcim ako zástupca E. K., E. E. F. L., so sídlom M. I. XX N. J., IČO: XX XXX XXX (ďalej len "IDUS") a F. O., konateľom spoločnosti K. v úmysle predstierať uskutočnenie zdaniteľného plnenia, ktorého účelom bolo dosiahnuť prostredníctvom spoločnosti K. neoprávnené vrátenie nadmerného odpočtu dane z pridanej hodnoty na presne nestotožnenom mieste a v presne nestotožnenom čase podpísal kúpnu zmluvu zo dňa XX.XX.XXXX, ktorej písomné vyhotovenie obstaral J. F., pričom kúpna zmluva mala byť uzatvorená medzi spoločnosťou C. D. ako predávajúcim a spoločnosťou K. ako kupujúcim, predmetom uvedenej zmluvy bol predaj celkom 1.045.162 kusov CD a DVD nosičov za kúpnu cenu 1.178.942,74 €, prepravu ktorých zo skladu nachádzajúce sa na P. H. Q. G. a následné uskladnenie zabezpečil J. F. a v tejto súvislosti J. F. zároveň zabezpečil na kúpnu zmluvu nadväzujúcu faktúru č. 00005/4 zo dňa 16.04.2012, s predmetom fakturácie 485.742 kusov CD a DVD nosičov za kúpnu cenu 547.916,98 €, z čoho daň z pridanej hodnoty predstavovala sumu 91.319,50 € a faktúru č. 00006/4 zo dňa 19.04.2012 s predmetom fakturácie 559.420 kusov CD a DVD nosičov za kúpnu cenu 631.025,76 €, z čoho daň z pridanej hodnoty predstavovala sumu 105.107,96 €, ako aj na tieto faktúry nadväzujúce dodacie listy, pričom uvedené účtovné doklady, ktoré mali byť vystavené v mene spoločnosti C. D. ako dodávateľa pre spoločnosť K. ako odberateľa následne podpísal A. B., k uvedeným faktúram boli zároveň vyhotovené výdavkové pokladničné doklady spoločnosti K., ktorých vyhotovenie zabezpečil F. O., tieto výdavkové pokladničné doklady pritom v mene spoločnosti C. D. podpísal A. B. aj napriek tomu, že v skutočnosti kúpnu cenu CD a DVD nosičov vo výške 1.178.942,74 € neprevzal, na základe takto vyhotovených faktúr a súvisiacich účtovných dokladov následne F. O. konateľ spoločnosti K. podal dňa XX.XX.XXXX prostredníctvom elektronickej podateľne na R. S. T. daňové priznanie k dani z pridanej hodnoty za zdaňovacie obdobie mesiac O. XXXX, v ktorom neoprávnené uplatnil nárok na vrátenie nadmerného odpočtu dane z pridanej hodnoty vo výške 196.490,46 €, ktorý však na základe výsledkov daňovej kontroly vykonanej R. S. T. nebol spoločnosti IDUS vyplatený, obvinení A. B., J. F. a F. O. pritom týmto konaním iba predstierali existenciu ekonomických, resp. obchodných aktivít, predmetom ktorých mal byť predaj, resp. kúpa tovaru (CD a DVD nosičov), skutočným zámerom ich činnosti (vyhotovenie kúpnej zmluvy, faktúr, dodacích

listov, výdavkových pokladničných dokladov a prevoz tovaru) však bola iba simulácia vzniku podmienok uvedených v zákone č. 222/2004 Z. z. o dani z pridanej hodnoty za účelom neoprávneného uplatnenia nadmerného odpočtu dane z pridanej hodnoty vo výške 196.490,46 € z predstieraného zdaniteľného plnenia, ktoré nemalo žiadne ekonomické opodstatnenie,

2./ A. B., konateľ spoločnosti C. D., E. E. F. G., so sídlom A. H. I. XX, G., IČO: XX XXX XXX (ďalej len "C. D.") v súčinnosti s A. J., U. V., U. J., konateľom spoločnosti J. F., E. so sídlom U. XX, U., IČO XX XXX XXX (ďalej len "J. F.") a J. U., predsedom predstavenstva spoločnosti W. P., E. so sídlom U. X, G., I. F., IČO: XX XXX XXX (ďalej len "W. P.") v úmysle predstierať uskutočnenie zdaniteľného plnenia, ktorého účelom bolo dosiahnuť prostredníctvom spoločnosti J. F. neoprávnené vrátenie nadmerného odpočtu dane z pridanej hodnoty, podpísal v nestotožnenom čase a na nestotožnenom mieste v súlade s pokynmi A. J. a U. kúpnu zmluvu, ktorá mala byť uzatvorená dňa XX.XX.XXXX medzi spoločnosťou C. D. ako predávajúcim a spoločnosťou J. F. ako kupujúcim, pričom dodatok k tejto kúpnej zmluve zo dňa XX.XX.XXXX v mene A. B. podpísala doposiaľ nestotožnená osoba, predmetom uvedenej zmluvy bol predaj CD a DVD nosičov v celkom množstve 4.687.500 kusov za kúpnu cenu 3.600.000,- €, túto kúpnu zmluvu spolu s jej dodatkom zároveň podľa pokynov A. J. a U. podpísal v presne nestotožnený čas aj U. J., konateľ spoločnosti J. F., vyhotovenie kúpnej zmluvy zo dňa XX.XX.XXXX, ako aj jej dodatku zo dňa XX.XX.XXXX, pritom po obsahovej stránke navrhol A. J., ktorý ich aj zároveň písomne vyhotovil a súčasne s U. zabezpečil aj vyhotovenie súvisiacich faktúr č. FO 00004/12 zo dňa 05.04.2012, č. FO 00005/12 zo dňa 14.04.2012, č. FO 00006/12 zo dňa 27.04.2012 a č. FO 00007/12 zo dňa 30.04.2012 a dodacích listov k jednotlivým faktúram, tovar v podobe CD a DVD nosičov, ktoré mala nadobudnúť spoločnosť J. F. na základe uvedenej kúpnej zmluvy a jej dodatku, ako aj súvisiacich účtovných dokladov, mal byť následne predaný spoločnosti W. P. zastúpenej predsedom predstavenstva J. U. V., uvedený predaj pritom navrhol a organizoval A. J. X., ktorý za týmto účelom vyhotovil kúpnu zmluvu, ktorá mala byť uzatvorená dňa XX.XX.XXXX medzi spoločnosťou J. F. ako predávajúcim a spoločnosťou W. P. ako kupujúcim, uvedenú kúpnu zmluvu, ako aj súvisiace faktúry (č. XXXX/XXX zo dňa 20.06.2012, č. 2012/002 zo dňa 02.07.2012, č. 2012/003 zo dňa 03.07.2012 v celkovej fakturovanej sume 3.095.625,- € bez DPH) a dodacie listy podľa pokynov A. J. v prítomnosti U. podpísali U. J. a J. U., pričom tieto účtovné doklady mali preukazovať, že tovar CD a DVD nosiče mal byť predaný spoločnosti W. P. so sídlom v I. F., kde mal byť aj podľa vyhotovených dokladov vyvezený, na základe takto vyhotovených účtovných dokladov U. J., konateľ spoločnosti J. F., podal dňa 25.05.2012 na Daňovom úrade Bratislava daňové priznanie, v ktorom neoprávnené uplatnil nárok na vrátenie nadmerného odpočtu dane z pridanej hodnoty vo výške 600.000,- €, za zdaňovacie obdobie O. XXXX, ktorý však na základe výsledkov daňovej kontroly vykonanej Daňovým úradom Bratislava nebol spoločnosti J. F. vyplatený, v prípade jeho vyplatenia mali byť finančné prostriedky z nadmerného odpočtu podľa pokynov A. J. a U. prevedené na účet spoločnosti C. D. okrem sumy 35.000,- €, ktorá mala predstavovať odmenu U. J., obvinení A. B., A. J., U., U. J. a J. U. týmto konaním pritom iba predstierali existenciu ekonomických, resp. obchodných aktivít, predmetom ktorých mal byť predaj, resp. kúpa tovaru (CD a DVD nosičov), nakoľko v skutočnosti k reálnemu dodaniu tohto tovaru, ani k vyplateniu kúpnej ceny nedošlo, pritom skutočným zámerom ich činnosti (vyhotovenie kúpnych zmlúv, faktúr, dodacích listov a ďalších súvisiacich účtovných dokladov) bola simulácia vzniku podmienok uvedených v zákone č. 222/2004 Z. z. o dani z pridanej hodnoty za účelom neoprávneného uplatnenia nadmerného odpočtu dane z pridanej hodnoty z predstieraného zdaniteľného plnenia, ktoré nemalo žiadne ekonomické opodstatnenie,

3/ A. B. konateľ spoločnosti C. D., E. E. F. G., so sídlom A. H. I. XX, G., IČO: XX XXX XXX (ďalej len "C. D.") v súčinnosti s A. J., U. a U. J., konateľom E. J., E. so sídlom J. X, G., IČO: XX XXX XXX (ďalej len "J.") v úmysle predstierať uskutočnenie zdaniteľného plnenia, ktorého účelom bolo dosiahnuť prostredníctvom spoločnosti J. neoprávnené vrátenie nadmerného odpočtu dane z pridanej hodnoty, podpísal v nestotožnenom čase a na nestotožnenom mieste v súlade s pokynmi A. J. a U. Zmluvu o predaji audio a DVD nosičov, ktorá mala byť uzatvorená dňa 14.09.2011 medzi spoločnosťou C. D. ako predávajúcim a spoločnosťou J. ako kupujúcim a následne podpísal aj dodatok k tejto zmluve bez uvedenia dátumu jeho uzatvorenia, predmetom uvedenej zmluvy bol predaj CD a DVD nosičov za kúpnu cenu 0,64 €/kus bez DPH, túto zmluvu spolu s jej dodatkom zároveň podľa pokynov A. J. a U. podpísal v presne nestotožnený čas a na nestotožnenom mieste aj U. J. konateľ spoločnosti J., vyhotovenie zmluvy o predaji audio a DVD nosičov zo dňa 14.09.2011 ako aj jej dodatku, pritom po obsahovej stránke navrhol A. J., ktorý ich aj zároveň písomne vyhotovil a súčasne s U. aj vyhotovenie súvisiacej faktúry č. 00035/11 zo dňa 05.12.2011 s predmetom fakturácie 431.250 kusov CD a DVD nosičov za kúpnu cenu 331.200,- € z čoho daň z pridanej hodnoty predstavovala sumu 55.200,- €, ako aj na túto faktúru nadväzujúci dodací list, uvedené účtovné doklady, ktoré mali byť vystavené v mene spoločnosti C. D. ako dodávateľa pre spoločnosť J. ako odberateľa následne podpísal A. B., na základe takto vyhotovených

účtovných dokladov U. J., konateľ spoločnosti J., podal dňa 25.01.2012 na Daňovom úrade Bratislava daňové priznanie, v ktorom neoprávnené uplatnil nárok na vrátenie nadmerného odpočtu dane z pridanej hodnoty vo výške 55.200,- €, za zdaňovacie obdobie IV. štvrťrok 2011, ktorý bol dňa 25.05.2012 Daňovým úradom Bratislava vyplatený na účet spoločnosti J., z vyplateného nadmerného odpočtu dane z pridanej hodnoty následne U. J. poskytol sumu 31.000,- € P.Š. ako výnos z tejto činnosti, obvinení A. B., A. J., U. a U. J. týmto konaním pritom iba predstierali existenciu ekonomických, resp. obchodných aktivít, predmetom ktorých mal byť predaj, resp. kúpa tovaru (CD a DVD nosičov), nakoľko v skutočnosti k reálnemu dodaniu tohto tovaru, ani k vyplateniu kúpnej ceny nedošlo, pritom skutočným zámerom ich činnosti (vyhotovenie kúpnej zmluvy, faktúry, dodacieho listu a ďalších súvisiacich účtovných dokladov) bola simulácia vzniku podmienok uvedených v zákone č. 222/2004 Z. z. o dani z pridanej hodnoty za účelom neoprávneného uplatnenia nadmerného odpočtu dane z pridanej hodnoty z predstieraného zdaniteľného plnenia, ktoré nemalo žiadne ekonomické opodstatnenie.

Za to mu bol podľa § 277a odsek 3 Trestného zákona s prihliadnutím na poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 písmeno l/ Trestného zákona, so zistením priťažujúcej okolnosti podľa § 37 písmeno h/ Trestného zákona, postupom podľa § 38 odsek 2, odsek 3 Trestného zákona a s použitím § 39 odsek 5 Trestného zákona, s použitím § 41 odsek 2 Trestného zákona, s použitím § 42 odsek 1 Trestného zákona, uložený súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 3 roky a 7 mesiacov, na výkon ktorého bol podľa § 48 odsek 2 písmeno b/ Trestného poriadku zaradený do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia. Súčasne mu bola podľa § 287 odsek 1 Trestného poriadku uložená povinnosť spoločne a nerozdielne s U. J. nahradiť poškodenému: E. F., N. Y. F. E. F., E. E. C. I. XX, XXX XX G. G., IČO: XX XXX XXX, spôsobenú škodu v sume 55 200 eur.

Proti tomuto rozsudku, v zákonnej 15-dňovej lehote odo dňa jeho oznámenia, podal odvolanie obžalovaný. V odvolacích dôvodoch poukázal na dĺžku konania, ktoré začalo v roku 2011-2012 a trvalo až do 27.10.2025, pričom prieskumy neboli zavinené obžalovaným, naopak, snažil sa aktívne spolupracovať aby proces skončil čím skôr. To bol aj dôvod, prečo urobil vyhlásenie o vine. Poukázal na to, že sa významnou mierou podieľal na objasnení všetkých skutkov. Tvrdil, že vyšetrovatelia z bývalej jednotky NAKA po dohode s dozorujúcim krajským prokurátorom dospeli k názoru, že budú ústretový pri ukladaní možného trestu a budú požadovať upustenie, resp. započítanie predchádzajúcich trestov, za jeho spoluprácu. Ďalej uviedol, že vzhľadom na dĺžku súdneho konania zomrel jeho obhajca A. J. X., taktiež obžalovaný. Tvrdil, že práve on bol aktérom celého jeho obvinenia a odsúdenia. I napriek tomu, že bol jeho právny zástupca vo všetkých daňových veciach ohľadom jeho s.r.o. C. D., ani vo sne ho nenapadlo, že ho bez jeho vedomosti dostane do takýchto problémov. Vzhľadom k tomu, že pristúpil na inštitút dohody o vine a treste, podľa jeho názoru nejde o priznanie pravdy, ale o právnu možnosť čím skôr ukončiť nekonečne dlhé súdne konania a spôsob, ako sa dostať z neférového systému a zákonne sa brániť. Preto žiadal krajský súd o upustenie, resp. mimoriadne zníženie trestu.

Obžalovaný odôvodnil svoje odvolanie aj jeho doplnením prostredníctvom obhajcu, a to proti výroku o treste a proti výroku o povinnosti nahradiť škodu, ktoré odôvodnil tým, že od spáchania skutkov prešlo viac ako 13 rokov, v konaní došlo k extrémnym prieskumom, pričom dĺžka samotného trestného konania prevýšila hornú hranicu za trestný čin uvedený v obžalobe. Mal za to, že vo vzťahu k jeho osobe došlo k porušeniu jeho práva podľa čl. 48 odsek 2 Ústavy Slovenskej republiky a zároveň k odmietnutiu spravodlivosti, čo malo za následok porušenie jeho práva na spravodlivý proces podľa čl. 46 odsek 1 Ústavy Slovenskej republiky. Vzhľadom na uvedené mal za to, že súd I. stupňa mal pri ukladaní trestu aplikovať aj § 39 odsek 5 posledná veta Trestného zákona, a teda mu mal uložiť trest mimoriadne znížený podľa § 39 odsek 1 Trestného zákona, tzn. znížený o viac ako jednu tretinu pod dolnú hranicu ustanovenej trestnej sadzby. Vzhľadom na uvedené navrhol, aby odvolací súd zrušil napadnutý rozsudok v časti o výroku o treste a v časti o výroku o povinnosti nahradiť škodu.

Obžalovaný sa verejného zasadnutia odvolacieho súdu osobne nezúčastnil, pričom písomným podaním doručeným Krajskému súdu v Nitre dňa 13.04.2026 požiadal o vykonanie verejného zasadnutia v jeho neprítomnosti, vzhľadom na čo predsedníčka senátu podľa § 293 odsek 7 Trestného poriadku rozhodla o vykonaní verejného zasadnutia v neprítomnosti obžalovaného. Obhajca obžalovaného na verejnom zasadnutí zotrval na písomných dôvodoch podaného odvolania, pričom nad rámec jeho odôvodnenia nechcel nič doplniť.

Zástupca krajského prokurátora na verejnom zasadnutí k dôvodom odvolania obžalovaného uviedol, že neexistujú také mimoriadne okolnosti prípadu alebo také mimoriadne pomery páchatel'a, ktoré by odôvodňovali použitie tzv. zmierňovacieho ustanovenia, aj podľa § 39 odsek 1 Trestného zákona, skôr naopak, doterajšia kriminálna minulosť obžalovaného takýto postup vylučuje, vzhľadom na čo odvolanie obžalovaného považoval za nedôvodné.

Krajský súd, ako súd odvolací, na základe riadne a včas podaného odvolania oprávnenou osobou, preskúmal podľa § 317 odsek 1 Trestného poriadku zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré mu predchádzalo a dospel k záveru, že odvolanie obžalovaného nie je dôvodné.

Podľa § 317 odsek 1 Trestného poriadku ak nezamietne odvolací súd odvolanie podľa § 316 odsek 1 alebo nezruší rozsudok podľa § 316 odsek 3 Trestného poriadku, preskúma zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo. Na chyby, ktoré neboli odvolaním vytykané, prihliadne len vtedy, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 odsek 1 Trestného poriadku.

Po preskúmaní predloženého spisového materiálu krajský súd zistil, že obžalovaný na hlavnom pojednávaní konanom dňa 16.04.2025 urobil vyhlásenie o vine v zmysle § 257 odsek 1 písmeno b/ Trestného poriadku a na otázky uvedené v § 333 odsek 3 písmeno c/, písmeno d/, písmeno f/, písmeno g/, písmeno h/ Trestného poriadku odpovedal kladne, pričom súd I. toto vyhlásenie obžalovaného prijal a dokazovanie vykonával len ohľadne trestu.

Postup súdu I. stupňa pri prijatí vyhlásenia obžalovaného bol správny a v súlade so zákonom a s prihliadnutím na dôkazy vykonané v prípravnom konaní správne právne kvalifikoval konanie obžalovaného ako pokračovací zločin daňového podvodu spolupáchatel'stvom podľa § 20 Trestného zákona k § 277a odsek 1, odsek 3 písmeno a/ Trestného zákona.

V rámci prieskumnej povinnosti vyplývajúcej z ustanovenia § 317 odsek 1 Trestného poriadku, odvolací súd preskúmal výrok o treste a výrok o povinnosti nahradiť poškodenému škodu, proti ktorým podané odvolanie smerovalo a v rozsahu zistenia prípadných chýb odôvodňujúcich podanie dovolania tiež postup konania súdu prvého stupňa všetkým týmto výrokom napadnutého rozsudku predchádzajúci.

Preskúmaním výroku o treste uloženom obžalovanému napadnutým rozsudkom krajský súd zistil, že súd I. stupňa pri určení druhu trestu, jeho výmery a účelu postupoval v súlade s kritériami uvedenými v § 34 odsek 1 - 4 Trestného zákona. Správne u obžalovaného konštatoval poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 písmeno l/ Trestného zákona (obžalovaný sa k trestnému činu priznal a oľutoval ho) a správne zistil priťažujúcu okolnosť podľa § 37 písmeno h/ Trestného zákona, pretože obžalovaný spáchal viac trestných činov. Súd I. stupňa pri ukladaní trestu teda správne zistil pomer poľahčujúcich a priťažujúcich okolností, zistiť ich rovnováhu v pomere 1:1. Nadriadený súd v zhode so súdom I. stupňa konštatuje, že skutky kladené obžalovanému za vinu spáchal skôr, ako bol súdom prvého stupňa vyhlásený odsudzujúci rozsudok za obžalovaným spáchaný iný trestný čin (trestný rozkaz Okresného súdu Bratislava, sp. zn. 1T/67/2016), a teda správne pri ukladaní trestu aplikoval ustanovenie § 42 odsek 1 Trestného zákona a uložil obžalovanému trest súhrnný, podľa zásad na uloženie úhrnného trestu a podľa zákonného ustanovenia, ktoré sa vzťahuje na trestný čin z nich najprísnejšie trestný (§ 277a odsek 3 písmeno a/ Trestného zákona). S poukazom na skutočnosť, že súd I. stupňa ukladal obžalovanému trest za opakované spáchanie zločinu (rozsudok Okresného súdu v Prievidzi zo dňa 01.12.2004, sp. zn. 1T/3/2004), správne aplikoval ustanovenie § 38 odsek 3 Trestného zákona a obžalovanému ukladal trest v trestnej sadzbe na 5 rokov a 4 mesiace až 10 rokov, po tom ako v zákonom ustanovenej trestnej sadzbe (na 3 roky až 10 rokov) zvýšil dolnú hranicu o jednu tretinu. Vzhľadom na skutočnosť, že obžalovaný uznal vinu za spáchané skutky a svoje konanie oľutoval, súd I. stupňa pri ukladaní druhu a výmery trestu aplikoval ustanovenie § 39 odsek 5 Trestného zákona o mimoriadnom znížení trestu pod dolnú hranicu trestnej sadzby (po jej úprave v nadväznosti na aplikáciu § 38 odsek 3 Trestného zákona) na 5 rokov a 4 mesiace až 10 rokov. Horeuvedeným postupom uložil súd I. stupňa obžalovanému nepodmienečný trest odňatia slobody vo výmere 3 roky a 7 mesiacov.

Pokiaľ ide o určovanie výmery a druhu trestu v kontexte osoby páchatel'a, krajský súd udáva, že obžalovaný sa dostal do rozporu s Trestným zákonom celkovo v 8 prípadoch, dopúšťal sa trestnej

činnosti výlučne majetkového charakteru, pričom v 5 odsúdeniach sa na neho hľadí, ako by nebol odsúdený. S poukazom na skutočnosť, že obžalovanému boli opakovane ukladané nepodmienečné tresty odňatia slobody a po ich výkone napriek tomu pokračoval v páchaní trestnej činnosti a vo viacčinnom súbehu sa dopustil ďalšieho trestného činu majetkového charakteru – zločinu daňového podvodu, aj nadriadený súd mal za to, že doposiaľ uložené tresty u obžalovaného nevedli k jeho náprave. Súd I. stupňa teda dospel k správnejmu záveru, že na ochranu spoločnosti a nápravu páchatela nie je možné ukladať trest alternatívny. Nadriadený súd obdobne ako súd I. stupňa konštatuje, že obžalovaný dlhodobo preukazuje dešpekt či už k zákonom alebo súdnym rozhodnutiam, pretože sa opakovane dopúšťa páchania úmyselnej trestnej činnosti, čo svedčí o tom, že v jeho prípade porušovanie zákonných pravidiel správania sa nepredstavuje exces v jeho bežnom spôsobe života. Vzhľadom na uvedené, sledujúc cieľ trestu v podobe zamedzenia pokračovania v páchaní trestnej činnosti, je v prípade obžalovaného potrebné uložiť trest nepodmienečný, a to jednak z hľadiska možnosti jeho nápravy v intramurálnych podmienkach výkonu trestu odňatia slobody, ako aj z hľadiska ochrany spoločnosti pred páchaním trestnej činnosti zo strany obžalovaného. Nadriadený súd je názoru, že nepodmienečný trest odňatia slobody vo výmere 3 roky a 7 mesiacov zabezpečí naplnenie účelu trestu ustanoveného v § 34 odsek 1 Trestného zákona, a to účel výchovný, ako aj účel individuálne a generálno-preventívny.

Pokiaľ ide o odvoláciu argumentáciu obžalovaného, že dôvodom jeho vyhlásenia o vine bolo urýchlenie trestného konania, ako aj to, že zomrel spoluobžalovaný A. J. X., ktorý ho bez jeho vedomia dostal do problémov, nadriadený súd pripomína obžalovanému, že na hlavnom pojednávaní súdu I. stupňa konanom dňa 16.04.2025 urobil vyhlásenie o vine postupom podľa § 257 odsek 5 Trestného poriadku, v rámci čoho bol poučený o tom, že súdom prijaté vyhlásenie o vine je neodvolateľné a v tomto rozsahu nenapadnuteľné odvolaním ani dovolaním okrem dovolania podľa § 371 odsek 1 písmeno c/ Trestného poriadku. V rámci tohto postupu zodpovedal otázky samosudcu podľa § 333 odsek 3 písmeno c/, d/, f/, g/ a h/ Trestného poriadku, pričom obžalovaný vyhlásil, že rozumie podstate skutku kladenému mu za vinu, rozumie jeho kvalifikácii ako trestného činu a k tomuto sa dobrovoľne priznal a uznal zaň vinu. Relevanciu nezohráva ani obžalovaným tvrdená skutočnosť, že vyšetrovatelia NAKA a dozorujúci prokurátor mali požadovať za jeho spoluprácu upustenie od trestu, pretože o vine a treste za trestné činy majú právomoc rozhodovať výlučne súdy, ktoré návrhom prokurátora na druh, resp. výmeru trestu, nie sú viazané a postupujú v súlade so zásadou voľného hodnotenia dôkazov, rešpektujúc trestnoprávne zásady a sledujúc naplnenie účelu trestu, najmä s prihliadnutím na zásady ukladania trestov upravenými v § 34 odsek 1 až odsek 4 Trestného zákona. V súvislosti s odvolacím tvrdením obžalovaného, že z dôvodu prieťahov v konaní došlo k porušeniu čl. 48 odsek 2 Ústavy SR, nadriadený súd udáva, že pri skúmaní existencie zbytočných prieťahov v trestnom konaní nemožno mechanicky prihliadať výlučne na dĺžku trestného konania. V tomto kontexte poukazuje nadriadený súd na rozhodovaciu činnosť Ústavného súdu SR, ktorý v náleze z 22.06.2010, sp. zn. III. ÚS 102/2010, judikoval, že primárnym určujúcim kritériom na posúdenie existencie prieťahov v konaní je (okrem iného) právna a faktická zložitosť veci, o ktorej súd rozhoduje. S poukazom na skutočnosť, že obžalovaný je trestne stíhaný pre zločin daňového podvodu podľa § 277a Trestného zákona, je potrebné uviesť, že proces dokazovania pri podvodných konaniach predstavuje jeden zo skutkovo najzložitejších v trestnom práve, pričom v konkrétnom prípade sa navyše jednalo o skupinovú trestnú vec, dokopy celkovo so štyrmi spoluobžalovanými, kedy je proces dokazovania spravidla náročnejší a zdĺhavejší, vzhľadom na čo dospel nadriadený súd k záveru, že k zbytočným prieťahom zo strany súdu I. stupňa nedošlo. Pokiaľ ide teda o odvoláciu námietku obžalovaného vo vzťahu k aplikácii zmierňovacieho ustanovenia podľa § 39 odsek 1 Trestného poriadku, krajský súd dospel k zhodnému záveru ako prokurátor, teda nevzhliadol žiadne mimoriadne okolnosti prípadu alebo pomery páchatela, ktoré by odôvodňovali aplikáciu predmetného ustanovenia, a to z dôvodov vyššie uvedených.

V súvislosti s odvolaním obžalovaného čo do výroku u povinnosti nahradiť poškodenému škodu, nadriadený súd dáva do pozornosti ustanovenie § 287 odsek 1 druhá veta Trestného poriadku, podľa ktorého súd uloží obžalovanému vždy povinnosť nahradiť neuhradenú škodu alebo jej neuhradenú časť (obligatórne), ak jej výška je súčasťou popisu skutku uvedeného vo výroku rozsudku, ktorým bol obžalovaný uznaný za vinného. S prihliadnutím na skutočnosť, že škoda spôsobená poškodenému vo výške 55.200 eur, konkrétne E. F. zastúpenej Y. F. E. F., je explicitne vyjadrená v popise skutku uvedeného vo výroku pod bodom 3 napadnutého rozsudku, ako aj to, že vo výroku o náhrade škody je presne označený poškodený v zmysle § 287 odsek 2 prvá veta Trestného poriadku, dospel nadriadený

súd k záveru, že súd I. stupňa postupoval pri uložení povinnosti obžalovanému na náhradu škody správne. Krajský súd pripomína obžalovanému, že urobil vyhlásenie o vine vo vzťahu ku skutku, ktorého súčasťou je výška spôsobenej škody, pričom sa skutku dopustil v spolupáchateľstve podľa § 20 Trestného zákona, preto správne súd I. stupňa zaviazal jeho i spoluobžalovaného na jej náhradu spoločne a nerozdielne.

Súd I. stupňa zaradil obžalovaného správne v zmysle § 48 odsek 2 písmeno b/ Trestného zákona do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia, keďže 10 rokov pred spáchaním trestného činu obžalovaný bol vo výkone trestu za úmyselný trestný čin.

S poukazom na vyššie uvedené skutočnosti, krajský súd považuje napadnutý rozsudok za vecne správny a zákonný, ktorého záver nemôžu spochybníť ani skutočnosti uvádzané obžalovaným v jeho odvolaní a preto krajský súd podľa § 319 Trestného poriadku odvolanie obžalovaného ako nedôvodné zamietol.

Toto rozhodnutie bolo prijaté pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je možné podať ďalší riadny opravný prostriedok.